

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ.

ਫੌਲਜ਼ੋ ਅਤੇ ਦੁਲਤ, ਜੇ. ਜੇ.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼।

ਬਨਾਮ

ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਸਟਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਇਵੈਕੂਈ
ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਪੀ. ਬਲਾਕ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, -

ਜਵਾਬਦੇਹ.

1954 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 244

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਾ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ (1950 ਦਾ XXX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 46—ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸੰਪਤੀ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ—ਕੀ ਕਸਟਡੀਅਨ ਵਿਚ ਨਿਵਾਸ-ਨਿਰਮਾਣ--ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ— ਕੀ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ।

1958

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੁਲਾਈ, 31 ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਕਾਸੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ ਕਸਟਡੀਅਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੁਝ ਸੰਪਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸੀ-ਅਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ.

ਹੋਬਲ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਦੁਆਰਾ 14 ਦਸੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਫਲਜ਼ੋ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਦੁਲਟ ਨੇ 31 ਜੁਲਾਈ 1958 ਨੂੰ ਸ.

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ

ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਸਟਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ, ਮਿਤੀ 26 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਅਤੇ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਐਸ.ਐਮ ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਫਾਰ ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟਸ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਜੇ. ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲੱਕੜ ਬਜ਼ਾਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ **Narain,**
 ਸਥਿਤ ਸੱਤ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 578 ਤੋਂ 584 ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ **J.**
 ਪੂਰਵਜ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 1926-27 ਤੋਂ ਮਾਲਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ
 ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ 1947 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ
 ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਦਸੰਬਰ, 1947 ਵਿੱਚ, ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ ਨੇ ਦੋ ਵੇਚੇ
 ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨੂੰ ਜਨਵਰੀ, 1949 ਵਿੱਚ, ਇਕ ਹਕੀਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਹਾਇਕ
 ਨਿਗਰਾਨ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਘਰ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹਨ ਪਰ ਸਹਾਇਕ
 ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ 24 ਜੂਨ, 1949 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ ਨੇ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਪੰਜ ਘਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ
 ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ। ਫਰਵਰੀ, 1951 ਵਿੱਚ, ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਇੱਕ ਮੁਖਬਰ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ
 ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸੰਪਤੀਆਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ 1947
 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੁਸਲਿਮ ਨਿਕਾਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ ਅਤੇ ਲਛਮਣ
 ਦਾਸ ਕੋਲ 10000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। 11 ਮਈ, 1889 ਨੂੰ 3,000 ਰੁਪਏ। ਇਹ
 ਦਰਖਾਸਤ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਐਡਮਿਨੀਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ,
 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਜਾਂਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸਹਾਇਕ
 ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ 22 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਕੇਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। , 1952, ਇਵੈਕੂਈ ਵਿਆਜ (ਵੱਖਰਾਕਰਨ) ਦੇ
 ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ
 ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ

, 1951. ਦ. ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ;

ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ^ ਸਹਾਇਕ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ , ਪੀ. ਬਲਾਕ, ਨਿਗਰਾਨ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਕਮ-ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੋਟੈਂਟ ਅਫਸਰ। ਇਹ ਹੁਕਮ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਿਸ਼ਨ ^ ਠਰਾਇਣ, 53, ਅਤੇ 1954 ਦੀ ਐਮ ਰਿੱਟ ਨੰ: 2 45, ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੰਜ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ ਨੇ ਫਿਰ 5 ਮਈ, 1953 ਨੂੰ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਅਜੇ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ 4 ਜੁਲਾਈ, 1953 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 8 ਜੁਲਾਈ, 1953 ਨੂੰ ਐਡਮਿਨੀਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵੀ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਕਸਟਮ ਡੀ.ਆਈ. -ਜਨਰਲ ਨੇ 4 ਜੁਲਾਈ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 244 ਆਫ 1954 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ - ਅਤੇ - ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ "ਸਿਰਫ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਨਿਕਾਸੀ ਹਿੱਤ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ। (ਵੱਖਰਾ) ਐਕਟ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ ਨੇ ਵੈਸਟਨ, ਸੀ.ਜੇ., ਦੁਆਰਾ ਕਸਟਡੀਅਨ, ਇਵੈਕੂਊਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਗੁੱਜਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ

VOL. Xij

ਇੰਡੀਅਨ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਸ

2379

ਲੰਮਾ ਸਫ਼ਰ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਹੀਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵੈਸਟਨ, ਸੀ.ਜੇ.

ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰੇ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਵੈਕੂਈ ਇੰਟਰਸਟ (ਸੈਪਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਐਡਮਿਨਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਰਫ ਨਿਗਰਾਨ ਹੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ.

ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਟੋਡੀਅਨ ਕੋਲ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਥਿਤੀ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਕਾਸੀ ਲਈ ਵਿਰੋਧੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1947 ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪ-ਸਬੰਧੀ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

(1) 1953 PLR 94

ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਾ ਸਹਾਇਕ ਉਦੇਸ਼।

ਰਖਵਾਲਾ-

ਜੱਜਮੈਂਟ ਦਾ ਜਨਰਲ।

ਦੁਲਟ, ਜੇ. ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 244 ਅਤੇ 245 ਆਫ਼ 1954, ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰੈਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਇਹ ਝਗੜਾ 578 ਤੋਂ 584 ਨੰਬਰ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਬਜ਼ਾਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 7 ਘਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਗੁਰ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੈ, ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਕਾਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨੂੰ ਦਸੰਬਰ, 1947 ਵਿਚ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਪੰਜਾਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਫਰਵਰੀ, 1951 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਘਰ ਈਵਾ ਕਿਉਂ ਜਾਇਦਾਦ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਮਕਾਨ ਦੋ ਮੁਸਲਿਮ ਔਰਤਾਂ ਕੋਲ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ 1889 ਵਿੱਚ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ ਅਤੇ ਲਛਮਣ ਦਾਸ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ 1947 ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਵੇਲੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਾਲਕ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੁਡਾਉਣ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਕਸਟੋਰੀਅਨ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਸੀ। . ਇਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਗੁਰ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁਰਖੇ 1926 ਤੋਂ ਇਹਨਾਂ ਮਕਾਨਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਹਾਇਕ ਕਟੋਰੀਅਨ ਨੇ ਕੁਝ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਵੈਕੂਈ ਇੰਟਰੈਸਟ (ਸੈਪਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਉਸਨੇ ਕੇਸ ਕਸਟਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ

ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ

28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953, ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੁਰੀ, ਪੀ. ਬਲਾਕ; ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਖੁਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ,

ਮਿਊਕਿਕ

ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ -----ਅਧਿਕਾਰੀ

ਕੋਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਦੀਵਾਨੀ ਰਿੱਟ ਨੰ. 245 ਉਸ ਦੁਲਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ ਜੋ -

ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਦੀ ਇਹਨਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਵੈਕੂਈ ਵਿਆਜ (ਵੱਖਰਾ) ਐਕਟ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਉੱਥੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ ਨੇ ਖੁਦ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੇ ਹਾਮੀ ਭਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮੁਖਬਰ ਨੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸਹਾਇਕ ਕਸਟਡੀ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਘਰ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਦੀ ਰਿਡੈਪਸ਼ਨ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 244 ਆਫ 1954 ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ - ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 1954 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 245 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੇਅਰਥ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਇਵੈਕਿਊ ਵਿਆਜ (ਵੱਖਰਾਤਾ) ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਪਰਟੀ; ਪੀ. ਬਲਾਕ; ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ! ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿ ਡਾਇਟ, ਜੇ. ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਲਈ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

1954 ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 244 ਬਾਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸ ਦੇ ਮੌਦੇਨਜ਼ਰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹੀ ਇਸ ਝਗੜੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਸ ਟੋਡੀਅਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਲਾ ਨਿਗਰਾਨ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਈਵਾ ਕਿਉਂ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਐਡਮਿਨਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਮਾਲ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ-

"ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਮਾਲੀਆ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-

(a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?"

ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਵੇਕਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕਸਟੋਰੀਅਨ ਨੂੰ ਹੀ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇ

- ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ
- 1 ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਸ਼ੀਬਤ ਉਠਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਨੇ ਫਿਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇਕੱਲੇ ਨਿਗਰਾਨ ਕੋਲ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, **Dulat. J.** ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਨਿਰਣੇ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ- *ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ-ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਹਮਾਮ ਸਿੰਘ* (1), *ਨਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ-ਜਨਰਲ* (2), ਅਤੇ *ਕੈਲਾਸ਼ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਵਧੀਕ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਡਾਇਨ-ਜਨਰਲ* (3) ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, - ਉਹ ਐਡਮਿਨਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, *ਨਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ* (2) ਦੇ ਕਸਟੋ ਡਾਇਨ-ਜਨਰਲ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਕੱਲੇ ਬੈਠੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ

(1) ਏਆਈਆਰ 1957 ਪੰਜਾਬ 58

(2) ਏਆਈਆਰ 1956 ਪੰਜਾਬ 163

(3) 57 PLR, 440

ਕੇਸਟਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕੇਸਟਡੀਅਨ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਵਿੱਚ

ਦੇਣ

ਪਰਟੀ; ਪੀ. ਬਲਾਕ; ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵਾਲ- ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ; ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ३ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ 4 ਕੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ५। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਸਨ। ਨਿਕਾਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ। ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੀਜਾ ਕੇਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਹੱਕ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਤਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਲਟਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਨੁਮਾਨ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਲੀ ਯੂਈਈ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਰਨ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ - ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ

ਉਹ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸਿਸਟ ਕੀਟ ਕਸਟਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਦੁਲਟ, ਜੇ.

ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਗਰਾਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅੰਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਕਿ ਕੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਪਰਖ ਤਾਂ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਵਾਦਤ ਮਾਮਲਾ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ. ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 1954 ਦੀਆਂ ਸਿਵਲ ਲਿਖਤਾਂ ਨੰ. 244 ਅਤੇ 245, ਦੋਵੇਂ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਾਲਸ਼, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਵਾਲਸ਼ੋ ਜੇ.

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ